

Księga Habakuka

Rozdział 2

1. Na strażęj mojej stać będę i zastanowię się na zamku, a przypatrzę się, żebym ujźrzał, co mi rzeką, i co mam odpowiedzieć strofującemu mię. **2.** I odpowiedział mi JAHWE, i rzekł: Napisz widzenie a wyłóż je na tablicach, żeby przebieżał, kto je czytać będzie. **3.** Bo jeszcze widzenie daleko i ukaże się na końcu, a nie skłama. Jeśliby odwłaczał, Oczekawaj go: bo przychodzący przydzie, a nie zamieszka. **4.** Oto kto niedowiarkiem jest, nie będzie prosta dusza jego w nim samym, a sprawiedliwy wiarą swą żyć będzie. **5.** A jako wino pijącego zdradza, tak będzie mąż pyszny, a nie będzie ozdobiony; który rozszerzył jako piekło duszę swoją, a sam jest jako śmierć i nie napelnia się, i zbierze do siebie wszystkie narody, a zgromadzi ku sobie wszystkie ludzie. **6.** Izali nie ci wszyscy wezmą nań przypowieść i przysłowie zagadek o nim i rzeką: Biada temu, kto rozmnaża nie swoje! Dokądże? - i obciąża przeciw sobie gęste błoto. **7.** Izali nie nagle powstaną, którzy cię kasać będą, i wzbudzeni będą szarpający cię, i będziesz im na łupiestwo? **8.** Iżeś ty łupił narody mnogie, złupią cię wszyscy, którzy zostaną z narodów, dla krwi człowieczej i dla krzywdy ziemie, miasta i wszech mieszkających w nim, **9.** Biada, który zgromadza łakomstwo złe domowi swemu, aby było na wysokości gniazdo jego, a mniema, że się wybawi z ręki złego! **10.** Myśliłeś zawstydenie domowi twemu, posiekłeś narodów wiele i grzeszyła dusza twoja. **11.** Bo kamień z ściany wołać będzie, a drzewo, które między spojeniem budowania jest, odpowie. **12.** Biada, kto buduje miasto krwią a gotuje miasto nieprawością! **13.** Izali to nie jest od JAHWE zastępów? Bo będą pracować ludzie w wielkim ogniu a narodowie po próżnicy i ustaną. **14.** Bo się napelni ziemia, aby poznali chwałę PANską, jako wody okrywające morze. **15.** Biada, który dawa napój przyjacielowi swemu, wpuszczając żółć swoją i upojając, aby oglądał nagość jego! **16.** Napelniłeś się sromoty miasto sławy: pij też ty i uśni! Ogarnie cię kubek prawice PANskiej i wracanie sromotne nad chwałą twoją. **17.** Abowiem nieprawość Libanu okryje cię i spustoszeniem bydła odstraszy je dla krwi ludzi i krzywdy ziemie, i miasta, i wszech mieszkających w nim. **18.** Co pomoże rycina, że ji wyrzezał uczyniciel jego, licina i obraz fałeczny? Iż miał nadzieję w uczynku uczyniciel jego, aby uczynił bałwany nieme? **19.** Biada, który mówi drewnu: Ocuć się! Wstań! - kamieniowi milczącemu. Izali ten nauczyć będzie mógł? Oto ten okryty jest złotem i srebrem, a ducha żadnego nie masz we wnętrznościach jego. **20.** Ale JAHWE w kościele swym świętym: niech milczy od oblicza jego wszystka ziemia.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.